

תת"ע 2471/04/21 - מדינת ישראל נגד טל נחמן

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 2471-04-21 מדינת ישראל נ' נחמן
תיק חיצוני: 30251620560

בפני	כבוד השופט גיל אדלמן
מאשימה	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד גור צור
נגד	טל נחמן
נאשם	ע"י ב"כ עו"ד רבקה ג'אן

החלטה

1. בפני טענה בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 לפיה יש להורות על זיכוי של הנאשם מן העבירה המיוחסת לו עם תום פרשת התביעה, וזאת מבלי שעליו להשיב לאשמה.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3), 39א לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.
3. על פי כתב האישום, הנאשם, שטרם מלאו לו 24 שנים, נהג ברכב בהיותו שיכור, בכך שבדגימת אויר נשוף שנערכה לו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף היה 252 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף, העולה על הריכוז של 50 מיקרוגרם הקבוע בחוק לאוכלוסייה מיוחדת.
4. יודגש כי במענה לכתב האישום, שניתן ביום 22.6.2022, כפר הנאשם באמצעות באת כוחו בעובדות המיוחסות לו.
5. במסגרת פרשת התביעה העידו עדי תביעה וכן הוגשו מסמכים שסומנו ת/1 - ת/15. כן הוגשו מסמכים מטעם ההגנה שסומנו נ/1 - נ/4. בטרם החלה פרשת ההגנה טענה ב"כ הנאשם כי אין להשיב לאשמה ונימקה טיעוניה. ביום 31.2.23 הגיש ב"כ המאשימה את תגובתו בכתב.
6. בנימוקיה ציינה ב"כ הנאשם כי לא הוכח כי הנאשם הוא מי שנהג ברכב. כן לא הצליחה המאשימה להראות כי הנאשם היה בהשגחה 15 דקות טרם בדיקת הינשוף כמתחייב לדבריה; כן לא הוכחה תקינות מכשיר הינשוף.
7. המאשימה מצידה השיבה כי עמדה בנטל הבאת ראיות, והציגה פסיקה לפיה די בראיות בסיסיות על מנת שיידרש מהנאשם להשיב להן. במקרה דנא הוצגו לשיטת המאשימה ראיות פוזיטיביות ואובייקטיביות אשר יש בהן

כדי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר. לחילופין נטען כי יש בראיות שהוצגו כדי לפחות להעביר את הנטל לידי ההגנה.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בחומר הראיות הכולל את עדויות המתנדבים, השוטרים וביניהם עורכי תע"צ, דוחו"ת ומסמכים שהוגשו לתיק, נחה דעתי כי הצדק עם המאשימה.

9. בשלב זה של ההליך על בית המשפט לבחון האם הראיות שהוגשו על ידי התביעה, יש בהן בסיס, גם אם דל, בכדי להוכיח את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם. אפנה בעניין זה לדבריו של השופט שמגר במסגרת ע"פ 732/76 **מדינת ישראל נ' כחלון** פ"ד לב(1) 170:

"בית-המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לענין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור: כך נקבע בשעתו, באנגליה, בגדר ככלל של פרקטיקה (NOTE PRACTICE), כי את הטענה אשר לפיה אין להשיב לאשמה ניתן להעלות, בעיקר, בהתקיים אחד משניים אלה: א. כאשר לא הובאה עדות כלשהי כדי להוכיח יסוד חיוני ומרכזי של האשמה, או ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-ידי התביעה הן כה בלתי-אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן (E.R. 448 (1962) 1 All). אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן ייזקק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות.

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום (ראה ע"פ 48/42, [5], הנ"ל)."

לענין זה ראה אף ת"פ (מחוזי ב"ש) **מדינת ישראל נ' אביטן** (29.6.2005); ת"פ (מחוזי חי') **מדינת ישראל נ' פאעור ואח'** (12.9.2006).

10. במקרה דנא התרשמתי כי המאשימה הניחה תשתית ראייתית ראשונית, ואף מעבר לכך, להרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו. לענין זהות הנהג, ראה עדותו של המתנדב יוסף חסון והמסמכים שהוגשו מטעמו; אשר לשאלת השגחת הנהג משך לפחות כ 15 דקת טרם הבדיקה - ראה עדויות המתנדבים וכן השוטר בן חיימוביץ' אשר התייחסו לענין זה; אשר לתקינות מכשיר הינשוף, הוגשו תעודות עובד ציבור וכן העידו ונחקרו נגדית רס"ב יצחק קסטרו וכן רס"ר אלירן לוי. משכך, לטעמי קיימות ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום, כנדרש בפסיקה.

11. אשר על כן הטענה נדחית והנאשם ישיב לאשמה.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"ג, 27 פברואר 2023, בהעדר
הצדדים.